

Barom virágok

PRÓZA - LXI. évfolyam, 39. szám, 2017. szeptember 29.

Ne lógjak már állandóan rajta, mondja anyám, ekkora nagylánytól igazán túlzás, szerencse, hogy nem akarom babakocsiban tolatni magam, vagy cumikázni vagy az ujjamat szopni.

Övön aluli, hogy erre célzott, mert már évek óta nem, és biztos emlékszik, milyen nehéz volt leszokni róla, még néha most is, amikor felébredek, de még éppen csak felébredek, ott hintázom az ébredés leggeremén, még most is elindul a hüvelykujjam magától, nem is én mozgatom, és csak, amikor hozzáér a szájamhoz, csak akkor riadok fel, mint akit áram rázott meg, gyorsan eldugom a kezemet, mintha bárki megláthatná, mintha történt volna valami, mintha lenne mit meglátni, mintha volna ott valaki.